

Edmund Audrani "Nukuke"

Teater

Viimase operetilise uudise valikus oli "Estonial" õnnelik käsi olnud. Audrani "Nukuke" on järelkaja Prantsuse opereti suurest osast ja tema looja võib olla Offenbachi kõige anderikkam järeltulija. Ta leiab oma viisid vaevata ja lõppemata külluses, nad on kõlavad ja jäävad kergeste kõrva, nende käsitamine laulus ja mängus on huvitav ja meisterlik ja mis ehk kõige tähtsam, nad iseloomustavad tõeste tegevust. Ka tema töötab suurelt osalt tantsudega - teda peetakse ju Prantsuse valtseri loojaks, mis oma rütmilise ja vaimuka-tujukana iseloomuga saksa sentimentaalse valtseri vastand on, - kuid tema mõistab pea ikka tantsu näitelavaliste sündmustega seestpidi kokku liita. Vastuarvesse võiks ehk panna, et ta liig kerge käega töötab ja välispidise mõju otsimise juures mõnikord labasusesse sattub kuid ikka ainult ajutiselt, kuna kogumõju iial sellesarnane pole.

Väljaspool Prantsusmaad on Audrani "Nukuke" - üks komponisti hiilsematest töödest - kõige tuttavamaks saanud ja näitab teda kõige paremast küljest. Aine on lõbus operetiline nali: inimene nuku osas, mida algusest peale keegi tõsiseks ei pea ja mis iga sentimentalismuse võimatuks teeb. Komponistile annab ta aga juhust väga kenade muusikaliste mõtete jaoks ja see külvab küll nendega nii üle, et veel otse kahju on ühest lankuda, kui juba uus ilmub. Esimese vaatuse tagasihoidlik kirikumuusika parodia (kahjuks meil liig kiireste ja ilma tarvilise koomikata lauldud ja mängitud), teises nuku laul ja tants, kolmandas duett ja viimases - etteaste kambrikeses - need on küll tüki hiilgeosad. Sisuliselt on mõnedki naljad ära pleekinud (nii Hilariuse ha-hii-ha-ha) ja räägitavad kohad nõuavad värskendust, mida meie näitelava nähtavaste polnud teinud.

Etendus ise jättis peaosades ja tüki lavale seadmises väga hea mulje ja andis tunnistuse, et meil selle opereti jaoks kohased peajõud olemas. Kui siiski mõni asi hästi nõrgemalt välja tuli, siis selle tagajärjel, et tükk niiviisi läbitöötatud näitelaval ei ilmunud, nagu seda küll nõuda võib. Teksti mõisteti võõrastavalt halvasté ja näitlejate silmad viibisid lubamata hoolega etteütteleja kasti peal. Selle tagajärjel kogeldati, korrati, venitati, kus tempo nagu lingukivi vabalt ja kergelt peab lendama. Veel pahem oli olugu kohati laulus, kus ainult juhataja energia ja osavus mõnikord suurema kurja eest hoidsid, ilma et nad igakord, nagu viimase pildi meestekooris, päästa oleks saanud. Nõrga ettevalmistuse arvesse tuleb küll ka peaosajate prl. Parmase hääleliselt võõrastavalt tagasihoidlik laul ja mäng panna, nõnda et suured jaod saalis kaotsi läksid ja see nähtus, et osa naljakad ollused väga nõrka tarvitamist leidsid, kuna tants - mille peale